

A Győri Ítéltábla  
Pf.III.20.232/2015/5/I.szám

A Győri Ítéltábla pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt alperes ellen 25.000.000 forint kártérítés megfizetése iránt a Győri Törvényszék előtt folyamatba tett perében Győrött, 2015.évi szeptember hó 8.napján 4.P.20.077/2013/60.szám alatt hozott ítélet ellen a felperes részéről 62. és 67.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

#### **í t é l e t e t :**

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes 15 nap alatt megfizetni az alperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítéltábla megállapítja, hogy a másodfokú eljárásban a felperes 100 %-os arányban peresztes lett, a pártfogó ügyvédi díj viselésére ilyen arányban ő köteles.

A feljegyzett 2.000.000 (kettőmillió) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

#### **I n d o k o l á s :**

A felperes keresetében 25.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Előadta, hogy pajzsmirigy betegsége az alperesi fogvatartás időszakában kiújult, mivel 2010.júniusától 2011.novemberéig nem megfelelően kezelték. Az esetben, ha az alperes a gyógykezelést megfelelően végzi, akkor nem alakul ki nála a pajzsmirigy túltengés.

Az alperes a felperes keresetének az elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a felperes tényelődásai nem felelnek meg a valóságnak, és az orvosszakértői szakvélemény is megállapította, hogy az alperest semmilyen mulasztás nem terheli a felperes állapotának kialakulása miatt. Igényt tartott a perköltség megfizetésére is.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében a felperes keresetét elutasította, egyben kötelezte őt, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 forint perköltséget.

Megállapította, hogy a felperes teljes egészében peresztes lett, pártfogó ügyvédi díj viselésére az állam köteles, valamint a le nem rótt kereseti illeték és az állam által előlegezett költség az állam terhén marad.

Ítéletének tényállásában rögzítette, hogy a felperes 2009.júliusától 2012.januárjáig az alperesi bv.intézetben töltötte szabadságvesztés büntetését. A korábbi orvosi iratok szerint 2006.február 7.napjától pajzsmirigy betegségben szenvedett, kezelés alatt állt. Ezt követően 2008.június 10.napján megállapították a felperesnél a TSH érték csökkenését és kb. 1 éve a gyógyszeres kezelést leállították, mivel a pajzsmirigy működés normális volt. 2012.február 8.napjától november 21.napjáig terjedő időszakra az orvosszakértői szakvélemény szerint szintén normális TSH értéket mértek. Ezen időszakot megelőzően azonban orvosi dokumentáció nem áll rendelkezésre. Annyi véleményezhető, hogy a pajzsmirigy funkció normalizálódott, azonban pajzsmirigy túltengés alakult ki. A beszerzett igazságügyi orvosszakértői szakvélemény szerint hiányosságot, mulasztást nem lehet megállapítani a felperes gyógykezelésével kapcsolatban. A dokumentált időszakban állapotrosszabbodás nem igazolható, a pajzsmirigy működése a normális tartományban van.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaptalannak ítélte.

Álláspontja szerint a perbeli jogvita elbírálására az r. Ptk. szabályai az irányadók, figyelemmel arra, hogy a felperesi előadás a 2009.júliusától 2012.januárjáig terjedő időszakra vonatkozik.

Vizsgálta, hogy az r. Ptk.339.§./1/ bekezdésébe és a 349.§./1/ bekezdésében meghatározott törvényi feltételek fennállanak-e.

A Pp.3.§./3/ bekezdése értelmében a felperes megfelelő kioktatásban részesült, így őt terhelte annak bizonyítása, hogy a kártérítés általános és különös feltételei fennállanak.

A felperes kérte az elsőfokú eljárás anyagává tenni a "A" féle szakvéleményt, valamint igazságügyi orvosszakértő kirendelését.

A bíróság által beszerzett "B" igazságügyi orvosszakértő által a bíróság elé 2013.június 18.napján beterjesztett szakvélemény megállapította, hogy a felperesnél 2006.februárjában diagnosztizálták a pajzsmirigy betegséget, majd ezt követően a TSH értékek normális szintre süllyedtek. A rendelkezésre álló számszerű adatok szerint 2012.február 8. - november 21.között szintén normális működés állapítható meg.

A szakvélemény értelmében a felperes kezelése megfelelő volt, nem állapítható meg semmilyen hiányosság, állapotrosszabbodás nem igazolható. A felperes egészségi állapotának megóvása érdekében mindenre kiterjedő lelkiismeretes intézkedés történt.

Az elsőfokú bíróság ezt követően a "A" féle szakvélemény ismeretében ismételten nyilatkoztatta "B" orvosszakértőt, aki a korábbi szakvéleményét fenntartotta és kiemelte, hogy a korábbi szakértői vélemény a felperes gerincbetegségére, tehát teljesen más betegségre vonatkozott.

Az elsőfokú bíróság ítélezése alapjául elfogadta az aggálytalan orvosszakértői szakvéleményt. Ez alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy jogellenes magatartás, mulasztás az alperes részéről nem állapítható meg. Így a kártérítés törvényi feltételei hiányoznak.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes fellebbezést nyújtott be, melyben elsődlegesen kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének történő helyt adást, valamint igényt tartott a felmerült első- és másodfokú perköltség megfizetésére is.

Másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte arra hivatkozással, hogy az elsőfokú bíróság által beszerzett igazságügyi orvosszakértői szakvélemény nem megalapozott, mivel nem állt az igazságügyi orvosszakértő rendelkezésre a teljes egészségügyi dokumentáció. Ennek hiányában pedig az igazságügyi orvosszakértő megalapozott szakvéleményt nem adhatott.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján. Igényt tartott a másodfokú perköltség megfizetésére is. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozott döntést hozott a Pp.3.§./3/ bekezdése értelmében a bizonyítási teherről a felperest kiiktatta.

A beszerzett szakvélemény egyértelműen rögzíti, hogy a felperes gyógykezelésével kapcsolatban alperes terhére semmiféle gondatlanság, mulasztás nem állapítható meg.

Kiemelte, hogy felperes vizsgálata, kezelése a bv.intézetben folyamatos volt a szakmai kontrollnak megfelelően. Az intézetben lefolytatott kártérítési eljárás dokumentálja, hogy a felperes 2011.március 16.napján előjegyzés alapján szállításra került volna a büntetésvégrehajtás központi kórházába az éves kontrollra, ezt azonban lemondta.

A felperes fellebbezése az alábbiak szerint nem alapos.

Az ítélet tábla a felperes fellebbezésében felhozott érveire figyelemmel elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a megalapozott döntéshez szükséges eljárási adatok rendelkezésre állnak-e, vagy indokolt az igazságügyi orvosszakértői szakvélemény hiányosságai miatt a bizonyítás kiegészítése, illetve az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a felperes fellebbezésében helyesen hivatkozott azon tényre, hogy **"B"** által készített 18.sorszám alatti alapszakvélemény, illetve ennek 30. és 52.sorszámú kiegészítése hiányos orvosi adatokon alapul, így ez alapján megalapozott döntés nem hozható.

Az ítélet tábla azonban az elsőfokú bíróság által 37.sorszám alatt beszerzett, a **"C"**i Bíróság 28.P.25.464/2009.számú perében **"A"** igazságügyi orvosszakértő által készített, a felperes gerincbetegségére vonatkozó igazságügyi orvosszakértői szakvélemény 11-12-13.oldalán rögzített orvosi adatok alapján tényként állapította meg, hogy azon időszakban amikor a felperes az alperesi bv.intézetben tartózkodott - 2009.júliusától 2012.januárjáig - 2009.október 15.napjától kezdődően 2010.november 10.napjáig terjedő időszakban a felperest 10 alkalommal vizsgálták különböző megbetegedések miatt. Így idült légúti megbetegedés, magas vérnyomás, idült légúti panaszok, idült oxigénhiányos szívbetegség, állandó fejfájás betegségek miatt. A fenti orvosi vizsgálatok alkalmával a felperes nem panaszkodott arra a vizsgálatot végző orvosoknak, hogy a pajzsmirigy működésével kapcsolatban bármiféle problémája lenne. Ennek ellenére a 6.sorszámú jegyzőkönyv 1.oldalán megtett személyes előadása szerint a pajzsmirigy betegsége 2010.júniusában újult ki. Ezen időpontot követően 2010.szeptember 17-én a **"C"** Büntetés-végrehajtási Intézetben történt vizsgálata során megállapítást nyert, hogy „állapota belszervileg jelenleg teljesen kompenzált”. „Kórisme: magas vérnyomás, jobb arc alsó része duzzanata”. A 2010.október 19.napján kelt alperesi bv. beutaló azt tartalmazza, hogy

pulmonológiai kontroll vizsgálatára került sor, kórisme: idült légúti megbetegedés, magas vérnyomás. A 2010.november 11.napján elvégzett kőhidai bv. vizsgálat alkalmával órák óta tartó tarkó fájdalomra panaszkodott, kórisme: magas vérnyomás, amelyre megfelelő gyógyszereket kapott.

A fentiekből, valamint a jelen perben 18.sorszám alatt beszerzett alap- illetve a két kiegészítő igazságügyi orvosszakértői szakvélemény adatai alapján tehát tényként állapítható meg, hogy a felperesnek az alperesnél történő ott tartózkodásának időtartama alatt a pajzsmirigy megbetegedése nem újult ki, mint ahogy azt állította. Ez esetben a többszörös orvosi vizsgálatok alkalmával erről nyilvánvalóan az orvosoknak ő maga említést tett volna, illetve az orvosi vizsgálatok ezt tényként állapították volna meg.

A fentebb meghivatkozott eljárási adatokat az elsőfokú bíróság által beszerzett igazságügyi alap- és kiegészítő orvosszakértői szakvéleményben rögzített tényadatokkal együttesen értékelve **"B"** igazságügyi orvosszakértő megalapozottan jutott arra az álláspontra, hogy a vizsgált időszakban a felperes gyógykezelésével kapcsolatban semmiféle hiányosság, gondatlanság, mulasztás nem történt az alperes részéről. Állapotrosszabbodás pedig nem igazolható, sőt a felperes egészségi állapotának megóvása érdekében az alperes mindenre kiterjedő lelkiismeretes intézkedést tett.

A felperes által előadott pajzsmirigy túltengés pedig a Metothyrin gyógyszer mellékhatásai közé tartozik (18.sorszámú alapszakvélemény 10.oldal).

Ugyanakkor a felperes által állított káresemény időpontjában hatályban lévő, a fogvatartottak egészségügyi ellátásáról szóló 5/1998./III.6./IM. rendelet 7.§./1/ bekezdése kimondja, hogy az egészségügyi panasszal jelentkező fogvatartottat a legközelebbi orvosi rendelésre elő kell állítani.

A fentebb meghivatkozott jogszabályi rendelkezés értelmében tehát az alperest hivatalbóli kötelezettség nem terheli a vonatkozásban, hogy a felperest különböző vizsgálatokra vigye, hiszen amennyiben a felperesnek egészségügyi panasa van azt ő köteles jelezni. Pajzsmirigy betegséggel kapcsolatos bejelentést a felperes az alperesi bv.intézetben történő ott tartózkodása alatt sem az alperesi bv.intézetnek, sem az őt többször is vizsgáló orvosoknak nem tett.

A fentiek miatt alaptalan a felperesnek az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére vonatkozó fellebbezési érvelése, hiszen **"B"** igazságügyi orvosszakértő által adott alap- és kiegészítő szakvélemény (18., 30. és 52.sorszám) adatait a 37.sorszám alatt lévő **"A"** igazságügyi orvosszakértő által készített szakvélemény adataival együttesen értékelve megállapítható, hogy a szakvélemény nem hiányos, illetve homályos, az együttes adatokat figyelembe véve aggálytalannak minősül.

Az államigazgatási jogkörben okozott kár megtérítésének a régi Ptk. szerint akkor van helye, ha a kártérítés általános (rég Ptk.339.§./1/ bekezdés) és különös feltételei fennállanak. Az r.Ptk.339.§./1/ bekezdésén alapuló kártérítési felelősségnek három együttes feltétele van: a jogellenes magatartás, a kár, valamint a jogellenes magatartás és a kár közötti okozati összefüggés. Ezen túlmenően a Ptk.349.§-a alapján a felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette. Ezen feltételek konjunktívak, tehát együttesen kell mindegyiknek fennállnia. Amennyiben bármelyik feltétel hiányzik, a kártérítési felelősség megállapítására nem kerülhet sor.

Az ítéltábla álláspontja szerint a felperes a Pp.164.§./1/ bekezdése alapján őt terhelő bizonyítási kötelezettségének a Pp.3.§./3/ bekezdésén alapuló (6.sorszámú jegyzőkönyv 3-4.oldal) tájékoztatási kötelezettség ellenére nem tett eleget, és a kártérítés fentebb meghivatkozott konjuktív feltételeinek fennállását bizonyítani nem tudta.

Ezért az elsőfokú bíróság jogalap hiányában megalapozottan utasította el a felperes alaptalan keresetét.

Az ítéltábla a fenti indokolásbeli és tényállásbeli kiegészítéssel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§./2/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a felperes teljes egészében pervesztes lett, ezért az alperes felmerült másodfokú perköltségét a Pp.78.§./1/ bekezdése értelmében ő köteles megfizetni.

A peres eljárásban a felperes teljes személyes költségmentességben részesült, ezért a felperest képviselő pártfogó ügyvéd díjának viseléséről a Pp.87.§./2/ bekezdése értelmében határozott.

A feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a Pp.78.§./1/ bekezdése és a 6/1986/VI.26./IM. rendelet 13.§./1/ bekezdése és 14.§-a értelmében az állam viseli.

Győr, 2016.évi március hó 17.napján

Dr.Havasiné dr.Orbán Mária sk.  
a tanács elnöke

Dr.Vass Mária sk.  
előadó bíró

Dr.Szalay Róbert sk.  
bíró

A kiadmány hitelül:

kiadó